

SETMANARI IL·L·STRAT, DE LITERATURA, NOVAS Y ANUNCIS

Dedicat ab preferència al deşarrollo de la vida teatral de Catalunya
PREU: 15 CENTIMS — SURT LOS DISSAPTES

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

En BarcelonaPtas. 2 trimestre
Fora ciutat » 2 »
Los suscriptors del interior reben las obras del
: : : : : folletu encuadernadas : : : : :

DIRECTOR

D. Joan Brú Sanclement

REDACCIÓ Y ADMINISTRACIÓ

Carrer de las Cabras, 13 2° (Bucadó á la escala)

PREUS DE CADA NÚMERO

Número corrent 15 cénts.
Donant avis se passa á domicili sense
: : : : : augment de preu : : : : :

115 de Novembre de 189611

Dijous vinent al mitj dia es lo senyalat pera veurers en Judici Oral y Públich la causa que derivada del plagi *La Suripanta*, tant crida la atenció de tots los que estiman lo teatro de nostra terra.

Gracias á tots quants venen felicitant Lo TEATRO REGIONAL per la seva digna actitud en aquest singular cas, y 'ls invitem á que vingan á la Audiencia á presenciar nostra defensa y las rahons que dará l' autor plagiari pera fundar la seva manera d' obrar.

¡Fins al 5 Novembre de 1896! — LA REDACCIÓ.

Andreu Cazurro

Que 'l coneixia, feya molt temps; dequan feya 'l barba de *La Pagesa d' Ibiza*; empró, com á tenirlo tractat, feya pochs anys.

Anys després d' haver-se retirat ell de la escena varem fer coneixensa abdós en lo quarto de 'n Borrás, allá al Circo Español, un diumenge á la tarde, durant aquella

temporada que l' Enrich, ab una companyia escullida explotaba allí tots 'ls géneros, ab honra

y gloria del Director y profit de l' Empresa.

A las primeras de cambi, vareig pendre patró de 'n Cazurro: se tractaba d' un ex-actor *de conciencia*, com se diu; gosaba fent memoria de millors temps, quan se conreuhaba l' art dramátich ab més bona fe. Un no 's cansaba de sentirlo esplicant ab aquella catxassa y ab aquellas pausas propias de la seva especial manera de dir, estrenos d' obras catalanas qu' eran escoltadas per un públich ben distint del d' are. Se fixaba religiosament ab la *mise* en escena y trovaba defectes que ningú hi haguera atinat, anacronismes que 'l posaban de mal humor; perque la direcció escénica la entenía tal com deu ésser. Durant la funció, ell, entre bastidors, no perdia una frasse, no se li escapaba un *mútis*, y no li passaba desaperebut cap *arranque* del primer actor; sobre tot els *arranques* — com ell deya — l' entussiasmaban. Donaba més importancia á la fogositat del encarregat d' un *paper de forsa*, que á totas las demás bonas condicions que reunís. Era de veurel, calats los *lentes*, ab la boca un poch badada, apoyat á un bastidor, encantat talment, de cara al escenari, desde que s' alsaba fins que baixaba 'l teló. Y era de sentirlo després en lo quarto d' en Borrás, fent comparacions justas, sense ofendre als presents que l' escoltaban com s' escolta á un mestre.

Lo mateix Borrás li tenia un respecte marcat y 'l creya al ferli 'n Cazurro observacions sobre la manera de lograr que fes més bon efecte un quadro de conjunt, respecte á la colocació de la comparsería, y al donarli detalls d' indumentaria

en lo vestir. —¿Qué ho fa que no miréu tant prim 'ls cómichs d' are? — li deya 'n Cazorro á l' Enrich. Y s' exclamaba de que no hi hagués més punt en la presentació d' una obra; y se 'n planyía.

D' ensá que 's retirá de la escena, se convertí en espectador acérrim, de bastidors en dins, com hem dit; pero lo seu género predilecte era 'l melodramátich. No he conegut home que hagi disfrutat més qu' ell durant els últims anys de sa vida, veyent las representacions de *El Registro de la Policía* y *El Jorobado*.

Recordo que una tarde, allá al Circo Espanyol, se doná una representació extraordinaria del *Registro*, encarregantse del paper de *traydor* lo popular actor del temps d' en Cazorro, *Joanet Bertran*, á instancias de 'n Borrás que conegué no li diria que no. Aquella tarde sí que á n' en Cazorro, al llegir lo cartell, li semblá que li treguessin trenta anys de demunt. ¡Com li queya la baba al contemplar la manera de treballar del seu antich colega, al istil d' ell!... Mes, al convencers 'n Cazorro de que 'ls anys havian robat á n' en Joanet aquella forsa dramática que tant popular va ferlo en sas *traydorias*, acabat l' acte culminant de la obra, l' abressá conmogut dihentli, entre trist y alegre: — Bravo, Joanet; pero 'l cor t' ha enganyat: en lo mon no hi podem serhi dugas vegadas; aixó es feyna de joves... — Y aquells dos vells actors, restos d' una colla de atletas, abaixaren lo cap rendits al pes de la edat. ¡Qui sab si l' esforços hercúleo que feu aquella tarde 'n Bertran pera sortir airós de son *paper*, contribuí á precipitarlo al cementiri!

D' ensá d' aquella tarde memorable per' en Cazorro (ja que me la havia retret varias vegadas á Novedats, en lo quarto del mateix Borrás, la temporada següent), no vareig saber res més concret del malhaurat Joanet Bertran, fins que 'ls diaris varen fer sapiguer que havia deixat d' existir.

Exactament m' ha passat ab la mort d' en Cazorro. Desde la darrera temporada que feyan *espectacle* á Novedats, no l' havia vist més, sino un día á la Rambla (deu fer dos mesos), que 'l vareig escometre y 'm va fer pena, porque se li veyá que anava, lo que 's diu, cap-per-avall; caminava d' esma apoyat en lo bastó, miraba vagament y son rostre senyalaba un decaiment fisich notable.

Va preguntarme barbotejant pe 'ls contertulis del quarto de 'n Borrás, y al dirli jo: —¿Y, donchs, no se 'l veu may are á vosté? — Ni conto que 'm vegi gayre més; estich *fumut*... — Pero va dirho tant dramáticamente, sense fer *comedia*, que... la veritat, la noticia de la seva mort no 'm va sorprendre gayre, á cambi d' haverla sentit molt,

com devian sentir-la tots els amants del teatro regional, ahont bons serveys tenia prestats en algunas de sas principals obras.

¡Reposi en pau!

JOSEPH BARBANY.

Crónica

Ja habém arribat al dia dels morts, dia en que la iglesia dedica sas eblucions y sos cants litúrgichs á la bona memoria dels fidels difunts; es l' únich dia del any que als pobres de solemnitat 'ls toca una petita part de oracions y recomanacions per entrar al cel. Els demás dias tot es pels richs porque pagan.

Seguint la vella costum de la Iglesia, devém nosaltres dedicar també un recort als bons amichs y companys fidels creyents de la sublim religió del Art, en totas sas manifestacions, religió més humana y més universal que totas las demás, y en la que es impossible iniciarse sense verdadera vocació, y quina promesa pel avenir no es el cel dels cristians ni dels mahometans, sino una promesa vaga de mereixer 'ls honors de la posteritat.

Per desgracia, en aqueixa religió, com en totas, també hi ha falsaris, mals sacerdots y creyents que mercadejan en el temple, pro aqueixos no 's mereixan ni un recort, ni una paraula com no sia de despreci. En cambi, els que han dedicat tots sos esforços á aixecar el nivell intelectual del seu poble, 'ls que han consagrat son cervell y son cor á una idea humana y de progrés, 'ls que han fet de la poesia un comers intim de germanó, entre 'ls seus semblants, 'ls que han cantat las grans gestas de la humanitat, 'ls que han trasladat en la pedra ó en la tela sos ideals produhint en els espectadors 'l dols plaher que desperta en tot cor sensible 'la contemplació de las obras artísticas, 'ls que han fet del teatro la cátedra de las bonas costums, ó 'l llibre obert de la Historia, tots aqueixos, sacrificats en sa majoria pel pes de la multitut indiferenta, morint los més en un martiri (sense expansió, sense 'l goig de la victoria espiritual, dels antichs cristians), sols y abandonats... aqueixos, be 's mereixen un recort en aqueixa diada!

Cada any en tal dia com avuy, quan aném á passar revista dels bons amichs, perduts en la anyada en el negre combat de la vida, ens trovém que 'ls vivents son menos, la grapa de la Mort no reposa, y arrabassa de allí hont pot, freda y silenciosament.

En Joseph Amat y Company, 'l distingit atvocato figuerench, que 's doná á coneixer com autor

dramàtic ab lo *Ferma despoli forçada*, drama que feu molt rebombori quan son estreno, l'havem perdut aquest any, jove encara y quan prometia donar altrás obras á la catalana escena.

De enteniment clar, de ilustració vasta, escribia ab tots 'ls seus sentits, y sas obras dramàtiques no son més que presentacions de cassos jurídichs, inclús el *Llas que no lliga*, á través dels quals s' hi veyá l' amplitut de criteri del autor.

En Manuel Gardó, y en Rivas Puigvert, de qui fa tan poch ens ocuparem, també 'ls havem perdut en el transcurs del any. El primer quan ne contava 37, y 'l segón 26. No puch menos de fer evident, que sentint 'ls dos las mateixas aptituts, el mateix amor per la literatura catalana, fossen en la vida real dos sers tan diametralment oposats, á pesar de perteneixer abdós, á la classe més honrosa de Catalunya, la classe dels trevalladors, que son qui més gloria li han dat, sobre tot en literatura; puig mentres eu Gardó, sapat y robust, havia fet el servey militar á Cuba, sense estar malalt ni un dia, y era l' ánima de la Associació dels coros de Clavé, ab sa energia y ab sa bona voluntat, y anava á Mallorca, á Bilbao, á Madrid, á Zaragossa, á Valencia, á propagar el noble ideal de Progrés y germanó del poeta-músich catalá; l' altra pobre, impossibilitat desde sos primers anys, 's veyá condemnat á no poguer sortir de casa, y á passar els interminables dias de la seva vida, reclós en el seu hortet, com un aucell cantador dintre una gavia, y no obstant, els dos sentian la poesia, aqueixa poesia lleugera, sentimental y senzilla, que tants y tants aficionats conta entre nosaltres. El primer n' ha deixadas moltas; el segón, ademés, algunas obras teatrals.

Y van tres bons soldats perduts en poch temps, pro desgraciadament no podem encara tancar la llista; hi han dos artistas, un actor y una aetriu, joya un temps del TEATRO REGIONAL, que han mort, retirats, casi al oblit, la Balbina Pi y en Cazorro.

La gloria del actor es una gloria diferenta de las demás, l' actor es l' únich que la disfruta en vida, per aixó quan se retira ó mort, no 'n queda ni un borrall, y tot lo més que dura, en la vida de sos espectadors, y encara de una manera vaga y confosa, perque altres actors darrera d' ell, s' han cuidat de ferli sentir la passió intensa del art dramàtic, quan aqueix art cau en mans de artistas del mérit de la Balbina Pi y d' en Cazorro. Ells dos havian creat alguns tipos del teatro catalá, tenian un públich seu,

seu exclusivament, y aqueix públich no va anar á acompanyarlos fins á la porta de la eternitat despedintlos per sempre.

¡Pobre Balbina! ¡Pobre Cazorro! ¡qui 'ls ho havia de dir quan després de un gros trevall escénich, arrancávan un aplauso unánime del públich que omplia 'l teatro, aquell aplauso no passaria més enllá de la representació de aquella nit!

Mes, ja se sab, 'l popular adagi ja ho diu: *Vésten Anton, que 'l que 's queda ja 's compon*, pero á pesar de la expressió gráfica d' aqueix adagi, nosaltres tenim presents, molt presents, als bons soldats de causa, que al progrés de las Arts y de la Literatura de la terra han consagrat las sevas energias, y en tal dia com avuy, en que 'ls cementiris semblan exposicions ambulants, plens de flochs y llum y atapahits de una multitud abigarrada y riallera, que va á exhibir la seva exuberancia de vida en la ciutat dels morts, nosaltres dediquém un recort íntim y afectuós als bons fills de Catalunya, morts en mal hora en el transcurs del any. ¡E. P. R.!

A. LLIMONER.

Fulletas

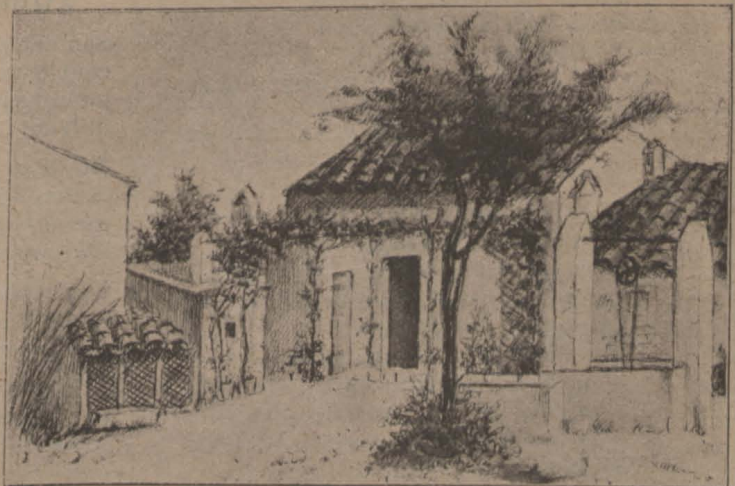
No crech en tas paraulas amorosas,
ni crech en que no crech lo que tú 'm juris,
perque nena estimada sabs de sobra
que dupto de que dupti.

¿Tan plena de pretensions
perque ja sabs lo que vals?
¿per qué ets molt sabia?... ¡Donchs nena
quedarás per vestir sants!

Rosa 't diuhen de nom y ets més hermosa
que lá més ideal divina rosa.

JOAN OLIVA BRIDGMAN.

SANT MARTÍ DE PROVENSALS

Casa ahont mori 'l jove poeta Joan Ribas y Puigvert

Recorts

Es de las impressions que més fondo han quedat grabadas en mon cor.

Se feya la festa á casa 'ls avis; més ben dit, á casa l'avi, puig l'avia Deu havia tingut á be emportársela avans que jo vingués al mon.

Lo meu avi era un antich argenter. Home alt y prim, escardalench, un manyoch de nirvis ab tota l'extensió de la paraula.

Home que per més que nos portaba un carinyo extremat may en sa cara hi poguerem traslluhir las impressions de la seva ánima.

En tal diada nos reunia tots prop de la llar. Ell s'assentava á una cadira de brassos ab asiento de baqueta enquadrat per una dobla renglera de claus de llautó que, ab lo frech constant de sas calsas semblavan sortits de casa la polidora.

A sa presencia sobra 'l dir que grans y xichs guardaban un respecte quasi fanátich; tal era lo que 'ns imposava ab aquella cara plena de solchs y aquellas melenas blancas y sedosas que tal semblaban per lo espessíssimas y llargas.

Nos hauriam guardat molt be de rompre lo silenci si ell avans no 'ns autorisaba.

La sinfonia de la festa era 'l reso de las tres parts de rosari á la memoria de nostres parents difunts.

Aqueix prelude tenia la ventatja de fernos venir á l'element novell una passió de son tant dolsa y ubriagadora, que sens recordarnos que los morts esperan nostres pregarías, nos adormiam fins que fiblantnos algun pessich ab que nos obsequiaba alguna de las tias, nos recordaba que 'ls rosaris tocavan á la fi y que las castanyas estaban disposadas per lo sacrifici.

Allá era de veurer nostra ignocenta alegría.

¡Ab quin afany ventabam las estellas! puig nostre avi volia que 's coguessen al flam, que fetas d'altre modo deya que s'escalfehan perdent lo seu bon gust.

Embadalits contemplabam aquell sacseig continu que las feya giravoltar donant salts mortals tornant á caurer á la pista de la torradora, en tant que l'avi nos explicaba lo *Don Quan Tanorin*, prometentnos lo portarnos á veurel, cosa que may va realitzar-se.

De castanyas prou ni havia en abundancia; no era així ab los panellots que á pesar de ser de aquells que 'n donan més, anavan més escassos que la gent de be avuy en dia.

¡Si 'ns la ensenyaba de voltas y tornaba á amargarla la paperina que 'ls guardaba! ¡si 'ns ne feya fer de baberotas y ridiculesas abusant de nostra paciència fentnos escarrassar ab que aquest será pe 'l primer que diga aixó ú alló altre, y desenganyantnos á la fi donántnosen un parell, lo qual nos feya exclatar en grans plorallas y disputas sobre si 'l un los tenia de pinyó y l'altre d'admetlla, á las quals posava terme l'avi ab una d'aquellas miradas que tots nos extremiam y per apoteosis final nos enviaba cap al llit y fins á un altre; 's veu que 'ls nostres enfits li feyan més por que 'ls tiros de la *Camancia*.

Ab recansa pujavam los dotze grahons que separaban lo pis de la botiga y nos despullabam sentint com abaix los cossos grans feyan la seva

brometa contant las cosas del seu temps y remullantlas ab alguna tirada del ranciet, fins que la dolsa son anava tancant ulls y anavan retirantse desitjantse llarga vida per altres anys tornarhi.

Avuy en dia aixó resulta manso.

En aquells temps en que las aspiracions no eran tan descabelladas com ara, aqueixas sencillas escenas deixaban fonda impressió en lo cor del individuo.

Han passat los anys, nos hem fet homes y recordém encantantnos aquellas sencillas costums ab las quals s'hi veyan ben lligats los llassos de la familia barrejat ab aquella atmosfera de sanas doctrinas que per tot se respiraba.

La llevor de progrés mal comprés ha fet de la generació present un desgabell en lo que no se observan las costums sanitas dels nostres avis.

La castanyada á casa ja 's fa; es á dir, no 's fa. Se fa 'l mitj dia, ab grans pressas; telegráficamente.

No hi ha temps de recordar los difunts y resar-loshi 'ls rosaris.

L'un te compromís per un cantó; l'altre per un'altre.

Se menja ab una esgarrapada; s'enfarfegan castanyas y panallets que 's remullan per ferlas anar avall ben depressa ab una mica de líquit que 'n diuhen vi y á escampar la boya.

Tots se 'n van y 'm deixan sentat á taula sol, tot sol, ab mos recorts de la infantesa y m'espanta 'l vuyt y soletat ab que 'm trobo entre familia.

C. SAMÁ.

Servey de fora

MANRESA. — La nit del passat diumenge debutá en lo Teatro-Conservatori una notable companyia dramática, dirigida pe 'ls reputats primers actors D. Francisco Tressols y D. Vicens Miquel, y de la que forman part, á més dels mentats senyors, las senyoras Llorente, Maiquez, Miquel (A.), Miquel (E.), Muntal, Xalos, Tressols y Zamora, los senyors Barbosa, Bonnin, Giménez (Eduart), Giménez (Enrich), Morer, Valls, Viñas y Vázquez, y 'l nen Tressols.

L'obra escullida fou l'últim drama del senyor Feliu y Codina, en quina execució hi estigueren acertadíssims ab sos respectius papers, la senyora Llorente y 'ls senyors Tressols, Miquel y Giménez, essent ben secundats per las senyoras Maiquez y Miquel (E.), y 'ls senyors Valls, Morer, Bonnin, Barbosa, Mallí y Vázquez.

Lo públich aplaudí 'ls principals personatges del drama y 'ls finals de tots los actes.

La funció acabá ab una xistossíssima pessa del senyor Estremera. Agradá moltíssim y foren aplaudits sos intérpretes.—I. T.

SITGES. — Diumenge passat en la societat «El Retiro», doná una important funció á benefici dels soldats pobres de la vila. Lo programa sigué variadíssim, ocupant dos números d'ell la representació de las pesses *Un cap más* y *Lo pronunciamient*.—S.

BADALONA. — Es molt celebrada en lo Teatro Zorrilla la companyia dramática de D. Jaume Martí.

Las últimas pessas que s'hi han representat, son: *A mitj camí* y *La Llupia*.—A.

VILANOVA Y GELTRÚ. — Al teatro Tivoli actúa ab aplauso una companyia baix la direcció de D. Joan Torres.—U.

MATARÓ. — La companyia Tutau, diumenge passat representá dos importants dramas. La funció de la nit acabá ab la bonica pessa *Un cap mas*.

També en lo «Cassino Fénex» s'hi doná dijous passat una representació de la pessa *Un cap mas*.

En lo «Círcul Católich», va representarshi lo monólech *Un rey de pega*, y las pessas *La butifarrá de la Libertat*, *Las píldoras de Holloway* y *Dos aivelebrats*.—O.

OLESA DE MONTSERRAT. — Diumenge, 18 del corrent, tingué lloch en lo Teatro del Círcul, una representació del important drama *La fals*, distingintse en lo desempeñyo del drama la senyoreta Muntal y 'ls senyors Llorigueras, Padrós, Plá, Grau, Boada, Casals, Ubach y Aregay. També va representarse la comedia *Convita*, en la que la neña Tressols obtingué grans aplausos.

BLANES. — Está creantse una companyia de joves aficionats pera donar representacions durant la próxima temporada de hivern.—X.

VALENCIA. — Se veuhen molt concorregudas las funcions que 's donan cada festa en lo Círcul Possibilista. En la del día 18 s'hi posá en escena, y ab molt bona interpretació, la bonica comedia *Al sa y al plá*, y en la de diumenge últim las tituladas, *Dos gotes d'aigua* y *Ploramiques*.—A.

ARENYS DE MAR. — Dijous passat, doná una funció dramática en lo teatro del Ateneo, la notable companyia Tutau. Posá en escena un celebrat drama, y la pessa *Lo gech de 'n Migranya*.—P.

CALDAS DE MONTBUY. — Abundant en tota classe d' espectacles ha sigut aquest any l' Aplech d' aquesta vila.

Se feu una gran arribada á la «Colla del Arrós», de Barcelona, que un cop arribá á la plassa repartí una caritat de sis rals á cada pobre que 's presentá, essent aquestos més de cent. Després del ofici surtí un lluhit llevant de taula, format per vuit noyas, acompañadas de una orquesta. Lo que recaudaren se repartí entre 'ls pobres. A la tarde hi hagué la corrida de toros, que no passá de regular.

En lo «Cassino del Centro», s'hi representá lo celebrat drama del immortal Soler, *Batalla de Reinas*, que fou molt del agrado de la concurrencia.

En lo «Cassino Caldense» s'hi representá una sarsuela castellana en tres actes, y una de un acte, ab acompañament de l' orquesta Escalas, de la capital.

En lo «Centro democrálich-progressista», també actuá sarsuela acompañada de l' orquesta nova de aquesta vila.

Los días 12, 13 y 14, en lo «Casino Caldense» y «Centro Democrático», se donaren grans balls de Societat.

Lo día 12, en lo «Casino del Centro», s'hi representá *Lo joch dels disbarats*, y lo día 13 s'hi doná una gran Vetllada literaria-musical; tot fou molt del agrado de la concurrencia.

En lo «Ateneo Caldense», los días 12 y 13, si representaren *Las carbassas de Montroig*, *Las tres alegrías*,

Entrar per la finestra y *No s' pot dir blat*, per los aficionados de dit Ateneo.

Un aplauso als organizadors de las funcions catalanas.—G. X. B.

VICH. — Tal com varem indicar, avuy comensa temporada la companyia cómica-lírica-dramática de don Leandro Soto, en lo teatro del «Centro Industrial». A més de las obras que varem citar, també s' anuncian *Lo marit de la difunta*, *Lo plet de 'n Baldomero*, *Mal pare* y *Lo Bordet*.—S.

TARRAGONA. — Després d' haber debutat en nostre Teatro Principal, lo dijous 22 del corrent, la companyia que dirigeix lo senyor Bonaplata, ab lo drama catalá *L' ánima morta*, original del célebre escriptor senyor Guimerá, essent representat ab molt assert, no ho han sigut menos las funcions següents, especialment la titulada *Los dos caminos*, arreglada del italiá per lo senyor Bonaplata, qui representant lo paper de «Tano», se 'n emportá una ovació complerta.

Dimars se posá en escena *Première Icresse*, pessa plagiada per lo senyor Ferrer y Codina, baix lo títol de *Castor y Polux*. Y en efecte, la gent de bona fé demaná al autor, y en lloch dels senyors Bilhaud y Berr de Turique, verdaders pares de la criatura, surtí á saludar lo senyor Ferrer y Codina.—J. N. V.

SABADELL. — Diumenge, en los «Camps de Recreo», debutá la companyia dirigida per los tres gats dels frares, en Francesch Puig, Roca y Colomer, ab la sarsuela catalana, *De Sant Pol al Polo Nort*, ab luxo de trajes, pero no aixís de decorat, ja que 'l segon acte tot ho semblava menos al Polo Nort.

En l' «Associació de Católichs», diumenge á la tarde y ab motiu d' haver de incorporarse á las filas lo distingit aficionat Joseph Pubill, se doná son benefici ab las obras *Miserias humanas* y *Catalunya*, en las que ratllá á gran altura.—J. F.

Novas

Comensa en lo folletí del número present lo interessant y ben escrit drama en tres actes *La marca de foch*, no imprés encara, ab tot y haverse sollicitat continuamente pera poguer representarlo.

Desde 'l número vinent l' Administració y Redacció d' aquest periódich quedará instalada en lo céntrich punt de la Plassa del Pi, núm. 3, pis 2.^{on}

Com ja haurán vist nostres lectors, lo tant esperat acte del judici oral de la causa Ferrer-Ximeno, se veurá dijous vinent, día 5, en la Sala segona de nostra Audiencia. La hora senyalada es las dotze del mitj dia. L' acte será públich.

Se trova ja restablert de la seva malaltía l' aplaudit autor dramálich y distingit abogad D. Conrat Roure.

PRINCIPAL. — Ha donat algunas representacions ab molt bon éxit lo ilusionista Cesare Watry. Tots los treballs que ha presentat han sigut ab molta netedat y de gran efecte, per lo qual ha conseguit aplausos y bonas entradas.

TEATRO LÍRICH.—Avuy dissapte donará la Societat Catalana de Concerts lo primer dels tres anunciats. Procurarém ocupantse de tan importants audicions.

ROMEA. — *La tornada d' en Pepito*, es lo titol d' una comedia en tres actes que, segons noticias, ha rebut últimament pera estrenarla aquesta empresa.

Per ahir divendres, estava anunciat l' estreno de la pessa *El rapto de las Sabinas*, de D. Francisco Figueras.

NOVETATS. — Dimecres debutá la companyia de don Miquel Cepillo. Presenta excelent conjunt, y es d' assegurar cridarà concurrencia, ja que á més del bon des-empnyo de las obras, los preus d' entrada y localitat son relativament económichs.

ELDORADO. — Dimecres se despedí de nostre públich l' eminent Novelli, intervenint aquella nit en lo des-empnyo de sis obras, totas ellas de distint género y en las que hi estigué admirable com de costum.

Dijous hi debutá la companyia de opereta cómica italiana dels senyors Bonazo y Milzi, qu' hi donarán una serie de representacions.

GRANVIA. — La varietat del género y la bona interpretació que á las obras dona la companyia Giovannini, segueix atrayent concurrencia al afortunat teatro, al igual que al fort de l' istiu. *Fatinitza y Rigoletto*, han proporcionat bonas entradas.

OLIMPO. — Dissapte passat s' hi doná una funció á benefici de D. Antón Amores, discret aficionat dotat de bona vis cómica, que pera ells voldrian alguns artistas de cartell que cultivan lo mateix género. Tinguerem ocasió en aquest dia veurerli desempnyar los papers de José en *Chateau Margaux*, y D. Pompeyo en *Lo somni de la Ignocencia*, y no pot exigirse més acert, sense necessitat de recórrer á imitacions, qu' es lo millor elogi que pot ferse.

Se presentá també aquella nit la popular producció *Café y Copa*. Totas obtingueren molt bon conjunt, degut al bon treball de las senyoras Muntal, Perez y Domus y dels senyors Vidal, Catot, Mulet, Planas, Canut, Roca, Ferrer, Rodés, Gimenez y lo beneficiat.

Debem fer especial menció de la novella artista senyoreta Clotilde Domus Perez. No conta encara quinze anys y ja consegueix sentir repetidament l' aplauso del públich, celebrant las dots excepcionals que predisposan contarla aviat com á una de las millors artistas de nostres teatros.

FRONTÓN CONDAL. — En lo partit de nit jugat lo dissapte últim lluytaren 'ls dos Chiquitos d' Ondárroa y d' Abando, vermells, contra Cecilio Unzueta y Navarrete, blaus.

Bonica llissó donaren 'ls dos Chiquitos á la *cátedra* en aquest partit, tota vegada que fiada en la manera de jugar d' abdos pelotaris durant aquesta temporada, havia apostat tot son diner á favor del bando blau. Tant be sapigueren entendre los dos vermells durant tot lo partit, que deixaren á sos contraris en sols 23 tantos. Molt hi contribuí á sofrir aquesta derrota en Navarrete, que estigué pifler y desconcertat com pocas vegadas se 'l hagi vist.

En lo partit del diumenge jugaren Zabarte é Ibaceta, contra Irún Chiquito y Americano.

La superioritat de l' Americano sobre l' Ibaceta, y 'l treball superior que desarrollá l' Irún Chiquito descomertant á Zabarte, fou causa de que aquest, á pesar de tots sos esforços sigués derrotat, quedant en 39 tantos.

TERTULIA CATALANISTA. — *La clau de casa y La Vivor del estornell*, han sigut las obras que aquesta societat presentá á sos numerosos favoreixedors, dijous passat en lo teatro Romea.

Pot ben dirse que, degut á la «Tertulia Catalanista», los amants de nostre teatro tenen encare un dia setmanal, en que honrar ab la seva assistencia lo coliseu del carrer del Hospital. Y que la tal direcció sab portarse dignament, n' hi ha suficient ab citar los tituls de las obras qu' esculleix.

LATORRE. — Aquesta lluhida societat es la primera que romp lo foch aquest any ab la serie dels Tenorios en lo teatro Romea, donchs que 'l tradicional drama *Don Juan Tenorio*, es l' obra que te escullida pera la funció d' aquesta nit.

ANTICHS GUERRERS. — La tarde del 25 se representá en aquesta lluhida societat *Lo pronunciament y Lo que 's veu y lo que no 's veu*, ab bon desempnyo, que valgué molts aplausos á la senyoreta Rodriguez y als senyors Rufi, Giral, Castelló, Aguiar, Vila, Brossa y Riera.

FOMENT RECREATIU INSTITUT. — Aquesta lluhida societat que actúa en lo teatro Olimpo, doná funció diumenge últim de la que 'ns ocuparém en lo número vinent.

MARQUÉS DE LA MINA. — Lo dia 18 se posá en escena las molt aplaudidas obras *Entrar per la finestra, Una poma per la sed y Fotografias*, formant part de la funció del dia 25 la humorada *Cura de cristiá*.

SALÓ DE CONFERENCIAS DE SANT LLUIS GONZAGA. — Lo diumenge á la tarde, la secció dramática d' aquesta Associació, divertí á la nombrosa concurrencia que omplia 'l local, ab las celebradas produccions, *De gorras, Las burlas fan com las professons y La víctima del deber*.

Quedan varias ressenyas de Societats que anirán al número vinent.

Solució al enigma del número 246

Africa
 Tenorios
 La SuRipanta
 Las caRolinias
 Un cop dE telas
 A la pRevenció

Procès veauradiuX
 Les vacances du marIage
 Por amor al prógiMo
 Deux profons scélErats
 Poste restaNte
 MOi

Tipografia «La Académica», Ronda de la Universitat, 6; Teléfono 861

Desde 'l número vinent l' Administració y Redacció de «LO TEATRO REGIONAL» quedarán instaladas en la **Plassa del Pi, 3, 2^{on}**